

ей сега ще ви изкубѣя вратоветѣ,—крѣснала сърдито врачката и почнала да ги замѣрга съ камъне.

Тогавѣ юрдекътъ се приближилъ къмъ нея и ѝ казалъ :

— Вѣрвай ни, че не можемъ да те прѣнесемъ, защото си тежка. Ала можемъ само въ едно да ти помогнемъ : ти имашъ дълъгъ носъ, подай го къмъ мене и азъ ще те улова за него, па ще те извлека на другия брѣгъ.

Врачката повѣрвала на юрека и се навела надъ водата. Той я уловилъ за носа и я повлѣкълъ къмъ рѣката. Щомъ паднала въ водата, потънала на дъното и се удавила.

Пеша и Колю се върнали у дома си и разказали на баба си какво патили въ гората отъ врачката. Азъ бѣхъ у тѣхъ на гости, чухъ приказката и я записахъ, за да я научите и вие.

Питомниятъ тюленъ.

Единъ ирландецъ отглеждалъ въ къщата си едино малко тюленче. Той се грижилъ много за него и толкози го обикналъ, та не можелъ да се раздѣля отъ него.

Тюленчето, като порасло, познавало своя господаръ и се вслушвало въ него като умнитѣ кучета.

Единъ день настанало суша въ градеца на ирландеца. Проститѣ хора помислили, че причината е тюленътъ и намислили да го убиятъ. Но господарътъ му не се съгласявалъ.